

عمران و پیمانکار ساختمانی ترقی یافت و پسر مادری که از سنین کم به خاطر نگهداری از چهار خواهر و برادر خود کار کرد. او دوران کودکی خود را در شهر گری (Gary) در ایالت ایندیانا (Indiana) گذراند و در سن ۱۲ سالگی به شهر هاموند (Hammond) مهاجرت کرد. وی در دبیرستان شاگرد اول و پژوهشگر ممتاز ملی شد و به عنوان فردی از یک خانواده کاتولیک تنها در یک دانشگاه، آن هم دانشگاه نوتردام (Notre Dame) شرکت کرد.

بیور اولین عضو از خانواده خود بود که به دانشگاه رفت. بیور، عضو گروه مناظره دانشگاه نوتردام، در رشته مدیریت بازرگانی تحصیل کرد و با رتبه دوم در سال ۱۹۶۲ فارغ التحصیل شد. وی از یکی از استادان خود به نام پل کانوی (Paul Conway) این طور یاد می کند: "معلمی عالی که به دانشجویان خود اهمیت می داد". او یکی از اولین کسانی بود که به بیور پیشنهاد داد دانشگاه شود و همیشه الگویی برای زندگی دانشگاهی او بود. بیور با دریافت یک بورسیه تحصیلی تصمیم گرفت تا در دوره فوق لیسانس مدیریت بازرگانی (MBA) دانشگاه شیکاگو (Chicago) ثبت نام کند. دو هفته پس از فارغ التحصیلی از نوتردام در دانشگاهی در مرکز شهر شروع به تدریس کرد این امر باعث شد تا او بتواند روزها نیز در یک شرکت مرتبط با امور رهن مسکن شروع به کار کند و بدین ترتیب به خانواده خود که دوران بازنشستگی را می گذراندند نیز کمک کند. او پس از یک سال از طریق بورسیه بنیاد فورد (FORD) به دوره دکترا راه یافت. رساله او را جورج سورتر (Gorge Sorter) راهنمایی کرد. چارلز هورنگرن (Charles Horngren) عضو تالار مشاهیر حسابداری نیز عضو کمیته راهنمایی بود. تفکر او درباره پژوهش و آموزش حسابداری به شدت تحت تأثیر سایر اعضای هیئت علمی دانشگاه شیکاگو از جمله مشاهیر حسابداری سید دیویدسن (Sid Davidson)، نیک داپوچ (Nick Dapuch) و دیوید گرین (David Grean) و هم دوره ای های وی در دوره دکترا ی حسابداری در این

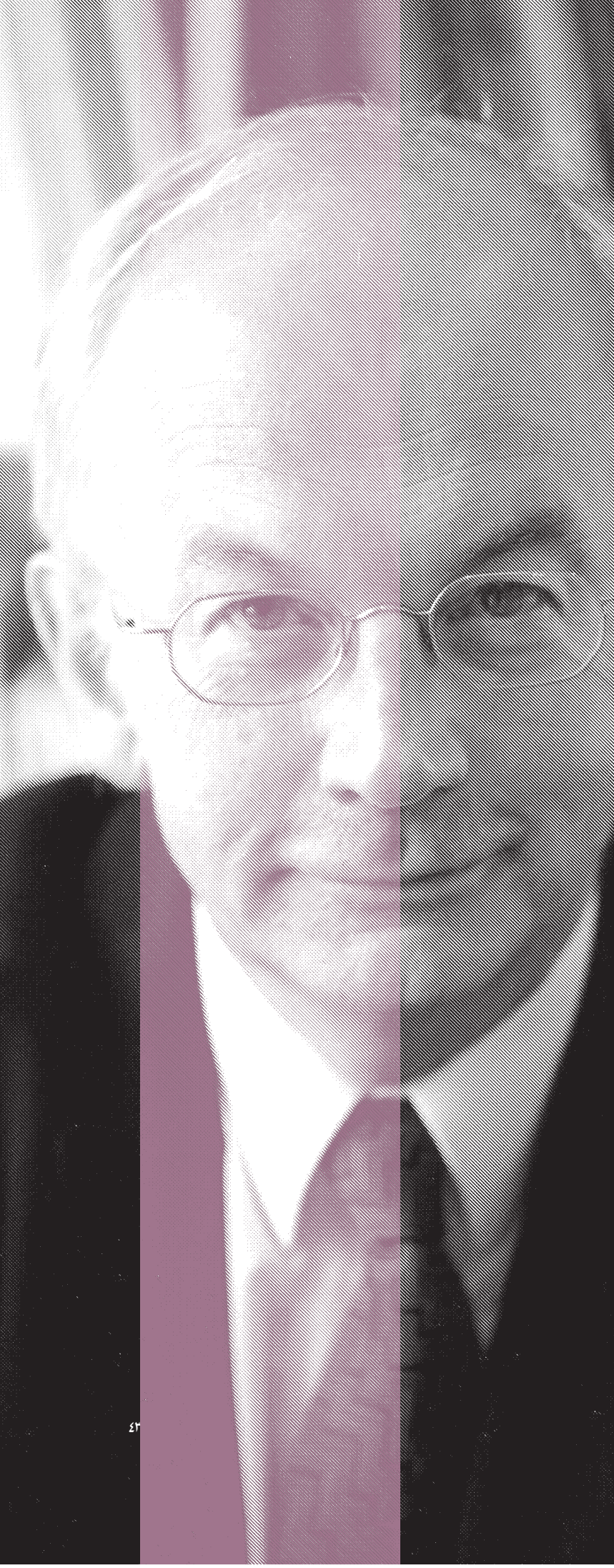
با اندیشمندان حسابداری جهان آشنا شویم

■ دکتر غلامرضا اسلامی بیدگلی
■ بنول زارعی
batoolzareei@yahoo.com

ویلیام هنری بیور William Henry Beaver مدخل ساز رابطه بین اطلاعات مالی و متغیرهای بازار سرمایه (۱۹۳۰)

۹ ویلیام هنری بیور (William Henry Beaver) در سال ۱۹۴۰ در شهر پی اوریا (peoria) ایالت ایلینویز (Illinois) آمریکا به دنیا آمد. او تنها فرزند پدری است که با تلاش فراوان و تحصیل مکاتبه ای از کارگر معدن به مهندسی

دوران بود. وی دورهٔ دکترای حسابداری را سه سال بعد از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه نوتردام به پایان رساند و مدارک MBA و دکترای خود را در یک مراسم فارغ‌التحصیلی به فاصلهٔ ۳۰ دقیقه دریافت کرد. وقتی از او سؤال می‌شود که چه مدت طول کشید دکترای خود را بگیرد او به شوخی پاسخ می‌دهد ۳۰ دقیقه!

پس از فارغ‌التحصیلی او به مدت چهار سال به عنوان استادیار در دانشگاه شیکاگو مشغول بود. مقاله‌های منتشرشدهٔ اولیهٔ او در ارتباط با شاخص‌های حسابداری یا همان پیش‌بینی‌کننده‌های مالی و رشکستگی بود. پژوهش او بر روی قیمت اوراق بهادار راه را برای تحقیقات تجربی پژوهشگران حسابداری باز کرد. در ۱۹۶۹ از او به‌عنوان دانشیار در دوره‌های فوق لیسانس و دکترای دانشکدهٔ بازرگانی دانشگاه استنفورد (Stanford) دعوت شد و تا به امروز با سمت استاد حسابداری در آن دانشگاه مانده است. او بیش از ۶۰ مقاله و دو نگارش از کتاب پرخوانندهٔ «گزارشگری مالی: انقلابی در حسابداری» را منتشر کرده است. بینش، انرژی و اشتیاق او برای پژوهش حسابداری در بیش از ۳۰ سال، تأثیر فراوانی بر اهل حرفه و دانشگاهیان حسابداری داشته است.

وی که یک **حسابداری رسمی (CPA)** به حساب می‌آید معلمی است که جوایز زیادی به او اهدا شده و خدماتش به این حرفه کمک شایانی کرده است، از جمله مشاوره به هیئت استانداردهای حسابداری مالی (FASB)، کمیتهٔ مشاورهٔ کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC)، هیئت امنای بنیاد حسابداری مالی و خدمات ارزنده به هیئت‌های بازرگاری نشریات. او رئیس انجمن حسابداری آمریکا (AAA) در سال ۱۹۸۸ و سه بار برندهٔ جایزهٔ مشترک این سازمان و جامعهٔ حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) به دلیل "مشارکت برجسته در ارائهٔ مطالعات" در سال‌های ۱۹۶۹ و ۱۹۷۹ و ۱۹۸۳ بوده است. همچنین برندهٔ لوح افتخار سخنران برجسته بین‌المللی، گیرندهٔ جایزهٔ مربی ماندگار در سال ۱۹۹۰ و گیرندهٔ جایزه به خاطر بیشترین همکاری در ارائهٔ مطالعات ادبیات حسابداری

در سال ۱۹۸۹ از انجمن حسابداری آمریکا است. **بیور** تنها کسی است که هر پنج درجه انجمن حسابداری آمریکا را دریافت کرده است. او جایزه آموزش ممتاز از **استانفورد** (Stanford) در سال ۱۹۸۵ بوده جایزه بهترین هیئت علمی را از جامعه حسابداران رسمی کالیفرنیا در ۱۹۷۸ نیز برده است.

یک مرد متعهد به خانواده که سی سال است با همسرش سوزان ازدواج کرده و سه فرزند (دو دختر به نام‌های ماری و سارا و یک پسر به نام دیوید) دارد. **بیور** در سن ۵۶ سالگی به سمت پنجاه و ششمین عضو تالار مشاهیر حسابداری انتخاب شد.

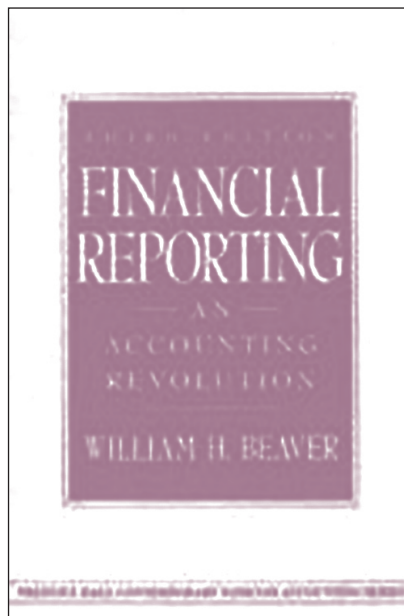
ویلیام بیور را می‌توان پژوهشگری ثابت قدم در پژوهش‌های بازار سرمایه دانست که از دهه ۱۹۶۰ در این حوزه مهم پژوهشی مطرح شده

است. وی زمانی برای تحصیل وارد دانشگاه شیکاگو شد که دانشجویان و استادان در حال انجام کارهای دوران سازی در علوم مالی و اقتصاد بودند. استادان و هم دانشگاهیان او افرادی چون ریموند جی. بال (Raymond J. Ball)، فیلیپ آر. براون (Philip R. Brawn)، جول اس. دمسکی (Jole S. Demski)، نیکولاس داپوچ (Nicholas Dopuch)، یوجین اف. فاما (Eugene F. Fama)، مایکل سی. جنسن (Micheal C. Jensen)، مرتون اچ. میلر (Merton H. Miller)، ریچارد رول (Richard Roll) و مایرون اسکولز (Myron Scholes) بودند.

در این محیط شورانگیز و هوشمند بود که **بیور** شکوفا شد. پژوهش اولیه او روی نسبت‌های مالی به عنوان پیش‌بینی‌کننده ورشکستگی موجب تألیف گسترده‌ای در زمینه مضیقۀ مالی شد. کار بعدی او روی چگونگی ارتباط تغییر در بازده سهام و حجم خرید و فروش در زمان اعلام سود، در ارتقای مکتب فکری نقش اطلاعات حسابداری در بازار سرمایه، بسیار

تأثیرگذار بوده است. **بیور** عقیده کارایی بازار (اینکه قیمت‌ها کاملاً منعکس‌کننده اطلاعات موجود هستند) را با مطالعات بعدی خود در این حوزه مرتبط ساخت. سخنرانی‌های متعدد **بیور** در دهه ۷۰ درباره کارایی بازار، شنوندگان و علاقه‌مندان زیادی را جذب کرد و البته گاهی موجب بروز دشمنی‌هایی هم شد.

بیور همیشه کاربردی‌پژوهش خود در حرفه حسابداری را ارزیابی می‌کند. برای مثال او به مدت طولانی بر سر این موضوع بحث کرده است که در بازارهای کارای سرمایه، در تعیین قیمت اوراق بهادار، وجود افشا مهم‌تر است تا محل افشا (بالا یا پایین بودن رقم سود پس از کسر مالیات). **بیور** زمانی که عضو کمیته مشورتی کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) در افشای شرکت‌ها (۷۷-۱۹۷۶) شد و زمانی که تعاملات

کاری زیادی با هیئت تدوین استانداردهای

حسابداری آمریکا (FASB) داشت (از جمله مجادلات دهه ۸۰ درباره موضوع حسابداری تغییر قیمت‌ها) بر نظرات خود پابرجا بود.

بیور یکی از ارکان اساسی تغییرات رادیکالی بود که در آموزش مقطع دکترای حسابداری در اواسط دهه ۶۰ تا پایان آن دهه رخ داد، از جمله آموزش جدی‌تر و بنیادی‌تر مکتب‌های وابسته به حسابداری همچون: اقتصاد، اقتصادسنجی و مالی و کاربرد پیشرفته‌ترین روش‌های پژوهش تجربی یا تحلیلی برای دستیابی به فرضیه‌هایی ساخت یافته.

او پایان‌نامه‌های دکترای فراوانی را هدایت کرده که موفقیت زندگی دانشگاهی دانشجویان او را در پی داشته است. در دانشگاه استانفورد، جایی که او از ۱۹۶۹ تدریس داشته است، دانشجویان به دلیل دانش، بینش، تمایل به وقت گذاشتن و اشتیاق بی‌پایان او برای راهبری پژوهش تجربی و کار واقعی با دانشجویان دکترای همواره به دنبال او هستند. تمرکز اصلی

او در کارهای تمام دانشجویان خود (طی ۲۰ سال) مدل سازی
ارتباط میان اطلاعات مالی و متغیرهای بازار سرمایه است که
منجر به تألیف های مشترک بسیاری از سوی او و دانشجویانش
در این حوزه شده است.

بیور علاوه بر تألیف کتاب گزارشگری مالی، یکی از
نویسندگان رساله FASB در ۱۹۸۳ با نام محتوای اطلاعاتی
تفاضلی^۱ افشائات بیانیه ۳۳ و نویسنده بیش از ۵۰ مقاله به
تنهایی یا به طور مشترک است.

■ عضو هیئت علمی دانشگاه تهران
■ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس

پی نوشت

1. Incremental Information Content

- <http://fisher.osu.edu/departments/accounting-and-mis/the-accounting-hall-of-fame/membership-in-hall>
- Chatfield, Michael and Richard Vangermeersch, **The History of Accounting: An International Encyclopedia**, new york, London, Garland Publishing, inc. ۱۹۹۶. PP ۶۹-۷۰

منابع